

gives for. Der skal kun gives Erstatning for den Forringelse, der er en Følge af, at Ejendommen fra at være Brværtning eller Gæstgiveri med Ret til Udskaenkning af stærke Drikke gaar over til kun at være Gæstgiveri uden en saadan Ret. Naar man er klar herover, er jeg ikke saa ængstelig for, at der i Loven indsættes en Bestemmelse, hvorefter der ydes Erstatning, thi saa tror jeg, at man vil indrømme, at den er retfærdig. I de Tilfælde, der har været i den korte Tid, jeg har haft med Spørgsmaalet at gøre om at give eller nægte at give Bevilling, hvor den paagældende er død, og Enken altsaa skal betale for, at den paagældende Egn kan blive fri for enten Værtshus eller Gæstgiveri med Ret til at udskaenke stærke Drikke, der har det pint mig, at jeg har maattet sige, at det i Virkeligheden er de uskyldige, der her komme til at betale, at Enker og Børn maa finde sig i at gaa Glip af den Del af det, der maatte være som Arv efter Manden, som den paagældende Beværtning eller Gæstgiveri er mindre værd, fordi de berøves Retten til at udskaenke stærke Drikke. Jeg finder det rigtigt i slige Tilfælde at sige: Hvis det offentlige finder, at det er til saa meget Held for den paagældende Egn at faa Spiritusen ud af den Beværtning eller det Gæstgiveri, saa man finder det forsvarligt at sige Nej, er det ogsaa forsvarligt, at det offentlige godtgør Enken eller Børnene det Tab, de ellers skulde være alene om at bære. Forstaaet paa den rigtige Maade har jeg i og for sig ikke noget at indvende mod de Erstatningsregler, der ere foreslaaede her.

Saa skal jeg kun gøre nogle enkelte Bemærkninger vedrørende Handelen med Spiritus. Jeg skal ærligt tilstaa, at jeg ikke tillægger dette Spørgsmaal nogen overvældende Betydning. Med de Befordringsmidler, vi nu have: Cykler og Jernbaner — her er jo kun Tale om Landet i Almindelighed —, spiller det ikke nogen større Rolle, om man skal køre en halv eller en hel Mil længere bort. Hvis man vilde forbyde Salget indenfor et helt Amt, kunde det maaske faa nogen Betydning; saa kunde det være, at der var nogen, som nu kan faa Brændevin — det er jo navnlig Brændevinen, der er Tale om at købe —, som ikke vilde faa det. Ellers spiller det ikke nogen større Rolle. Jeg har ikke noget imod, at man har sat en Tidsbegrænsning af 8 Aar, medens man i Folketinget havde sat 5 Aar. Det er ogsaa min Opfattelse, at man rundt omkring baade blandt Vælgerne og blandt Kom-

munalbestyrelserne vil indse, at der i Virkeligheden ikke vindes noget større derved, og at der, naar man ser bort fra den Fare, der kan være ved, at de paagældende drikke paa det Sted, hvor Varerne sælges, i Virkeligheden ikke er nogen større Fare forbunden med, om der er et Udsalg mere eller mindre i en Kommune. Jeg er enig i de Betragtninger, som navnlig ere stærkt understregede af det ærede 3die Medlem for 3die Kreds (Knuth), om det heldige i et Forbud imod, at der umiddelbart udenfor Udsalgsstedet — det være sig en Brugsforening eller et Købmandsudsalg — kan finde Drikkeri Sted. Naar man, med Rette, fastsætter ret store Bøder, der kunne falde baade paa den, der sælger, og paa den, der drikker, for i et Udsalg at nyde Spiritus, er der, synes jeg, noget sørgeligt i, at naar de paagældende komme udenfor Døren, saa kunne de drikke saa meget de ville, naar de blot selv have en Proptrækker i Lommen til at trække den paagældende Flaske op med, og saa kan Politiet paa det paagældende Sted eller in casu Sognefogeden hverken mulkttere eller notere dem, naar de sidde udenfor i Vejgrøften og drikke deres halve Bajer, eller hvad det nu er. Jeg tror ikke, at Forslaget vil volde Vanskeligheder. Det kan være, at vi skulle give det en anden Form, skønt ingen vil kunne misforstaa, hvad Meningen er. Selvfølgelig maa man være klar over, at man ikke kan paalægge Købmanden, der staar i sin Butik, Ansvar for dem, der drikke udenfor Butikken. Han maa jo passe sin Butik, men vi maa have en Bestemmelse, hvorefter de, der ligge udenfor og drikke, maa betale den samme Bøde, som hvis de drikke inde i Butikken. Det er jo ikke Meningen, at de skulle kunne gaa udenfor og drikke der.

Jeg skal indskrænke mig til disse Bemærkninger og kortelig resumere, hvad jeg har sagt, idet jeg gør opmærksom paa, at Ændringsforslag Nr. 1 betragter jeg i Virkeligheden paa Forhaand som vedtaget med flere eller færre af de Underændringsforslag, der ere stillede, og at der altsaa paa nærværende Tidspunkt kun er Tale om, hvorvidt man anser disse Underændringsforslag for at være Forbedringer af det Ændringsforslag, der er stillet under Nr. 1, og i saa Henseende finder jeg, at Underændringsforslagene saavel under Nr. 4 og 6 som under Nr. 12 og 13 ere Forbedringer.

Maatte jeg lige til Slut sige til det ærede 5te Medlem for 2den Kreds (Lewinsky), at det Ændringsforslag, han har stillet under Nr. 14, har jeg i og for sig